

Ing. M. B e r a n

ZNAČENÍ LAMP T E L E F U N K E N

Typové označování elektronek systému Telefunken vzniklo během druhé poloviny dvacátých let. Typový znak sestává ze skupiny dvou až čtyř písmen /velkých/, za kterou následuje skupina tří až čtyř číslic.

Prvá dvě písmena značí: R E - přijímací elektronka
R G - usměrňovací elektronka

Další /následující/ písmena: S - stíněná elektronka
N - žhavení střídavým proudem

V číselném kódu značí poslední číslice žhavicí napětí, předcházející číslice tvoří číslo, udávající přibližnou hodnotu žhavicího proudu v setinách ampéru. Za číselným kódem mohl být ještě index d, označující patiči s postranním šroubkem /svorkou/.

Příklady: RE134 - přijímací elektronka pro žhavení stejnosměrným proudem o napětí 4V a přibližně 0,13A /ve skutečnosti 0,15A/. Že jde o stejnosměrné žhavení se zvlášť nevyznačuje/.

RE164d - přijímací elektronka pro stejnosměrné žhavení 4V/cca 0,15A s postranním šroubkem.

REN904 - přijímací elektronka pro střídavé žhavení o napětí 4V a proudu 0,90A přibližně /ve skut. 1A/.

RENS1204 - přijímací stíněná elektronka pro střídavé žhavení 4V/cca 0,120A /ve skut. 1A/.

RGN504 - usměrňovací elektronka pro střídavé žhavení /N/
4V/0,50A

Jak přibývalo stále nových a nových typů elektronek, stával se tento systém značení nedostatečným až zmatečným. Tak např. el. REN1822 by měla mít podle výše zmíněných zásad žhavicí napětí 2V a proud 0,182A, ve skutečnosti jde o seriově žhavenou elektronku o žhavicím napětí 20V a proudu 0,18A. Vezmeme-li dále v úvahu, že každý výrobce elektronek měl svůj systém typového značení, nedivíme se, že bylo nakonec prosazeno jednotné značení elektronek, závazné pro všechny výrobce, a to od roku 1935. Avšak některé rozšířené typy elektronek Telefunken a Philips se vyráběly ještě dlouhou dobu pod starým /netypisovaným/ označením, dokonce ještě i po válce národním podnikem Tesla.

Kromě elektronek pro přijímací techniku /RE - Röhre für Empfänger, RG - Röhre für Gleichrichter/ jsou ještě elektronky pro zesilovače velkého výkonu, jejichž typové označení sestává z písmenného znaku RV /Röhre für Verstärker/ a trojmístného čísla. Jistě existují i další druhy elektronek pro speciální použití /vysílací, pro nabíjení akumulátorů, thyatrony a pod./, ale s těmi nepřichází sběratel historických rozhlasových přijímačů do styku.